

Bir Kavuşsaydı Ferhat İle Şirin

– AhmetZeytinci · 09 Ocak 2020

Ah ki ah! Kavuşmadan birbirlerine terki dünya ettiler... Bir de böyle düşünelim bakalım. Farz edin Ferhat dağları delmiş, gelmiş Şirin hanımı babasından Allah'ım emri Peygamberin kavli ile istemiş, Şirin'in Babası da "Senden iyisini mi bulacağım oğlum, verdim gitti, Şirini sana." demiş, demiş de bakalım sonra neler olmuş...

- Ferhaaat Ferhaaat akşam eve erken gel, gelirken de bir zahmet tuz, su, bir de buz aliver.
 - Tamam Şirin tamam ya cebinde hiç akçen var mı diye sormuyorsun, anca al getir al getir, başka bir şey bilmez misin sen?
 - İyi sen getirmezsen bu tencereler nasıl kaynayacak. Zaten daha lafımı bitirmemiştin.
 - İyi devam et bakalım, daha neler yumurtlayacaksın.
 - Hah iyi hatırlattın on on beş tane de yumurta al, biber al, domates al Menemen yaparım sana, sen de afiyetle yersin.
 - Menemen menemen her gün menemen yiyoruz bıkmadın mı menemen yapmaktan. Arada da biber dolması ya da yaprak sarması, kuşkonmaz, pırasa filan yap ne bileyim ben aşure yap mesela...
 - Sen de yemek beğenmiyorsun be Ferhat'ım babanın evinde de böyle güzel yemekler yiyor muydun acaba çok merak ediyorum.
 - Yerdim tabi benim annem çok güzel yemek yapardı hem de ben ne istersem onu yapardı...
 - Ha unuttum bir de bulaşık deterjanı al Ferhatım
 - Ne deterjanı yahu sen kafayı mı yedin o daha icat edilmedi ki...
 - İyi tamam vazgeçtim icat edilince alırsın...
 - Oooooh onu beklersek ömrümüz yetmez Şirinciğim...
- Bu arada evde de dört tane çocuk ortalıkta dolanmaktadır...
- Bu çocuklara bir şey yedirmedi mi sen Şirin?
 - Ekmek yediler biraz da çökelek işte hepsi o...
 - Bal da verseydin biraz.
 - Hani nerede bal, olsa vermez miyim. Sen geçen hepsini götürmüşsün.
 - Çalışıyorum ne yapayım bedenen bana da bal lazım kuvvet lazım...
 - Ondan sonrada yiyorsun balı benim ile güreş tutmaya kalkıyorsun geceleri.
 - Tutmayalım mı güreş, hem de ata sporu bizim güreş, değil mi?
 - Ama hep benim sırtım yere geliyor, sana hiç bir şey olmuyor.
 - Haklısın güreş zaten erkek işi erkek.
 - İyi de güreşten sonrada bizim orta kata kiracı geliyor hep dokuz aylığına...
 - Sen de idare ediver be Şirinim. Ne tatlılar ama bu kiracılar.
 - Tatlılarda zahmetleri de çok amma...
 - Hem ne demiş atalarımız?
 - Ay pek merak ettim ne yumurtlayacaksın yine, ne demişler?

- Kötü ev sahibi kiracısını mal sahibi yapar demişler.
 - Ha ben kötüyüm yani, çocuklarımı doğurduğum için öyle mi, aşk olsun.
 - Aşk olsun tabi canım aşk kadar güzel bir şey var mı?
 - Hemen de çevir lafı başka tarafa çek.
- Ferhat atına atlar bir yerlere doğru yol alır. Hem de dıgıdık dıgıdık... Ulan bu atlarda bir garip hayvanlar yahu dıgıdık dan başka ses çıkarmazlar mı?
- O arada Şirinin kayınpederi gelir...
- Hoş geldin babacım...
 - Hoş bulduk kızım, Ferhat yok mu?
 - İşe diye çıktı baba, bakalım ne zaman gelir?
 - Yap bir orta şekerli neskahve de içelim.
 - Ne yaptın baba ortalıkta doğru düzgün Türk Kahvesi bile yok, neskahve daha dünyada icat edilmedi ki, çok var ona daha çok.
 - Hadi ya! İyi öyle ise Türk Kahvesi yap orta şekerli olsun.
 - Ateş yakmam lazım biraz zaman alır.
 - Olsun ben beklerim. Çocuklar ne yapıyor bu arada?
 - Ne yapsınlar işte ara sıra ata biniyorlar, ok atıyorlar, kılıç talimi yapıyorlar. Elif cüzünü okuyorlar, bazen de benim canıma okuyorlar...
 - Yaramazlar desene.
 - Hem de ne yaramaz, ağızlarına biber sürecektim ama ev de biber kalmamış...
 - Yok, yok yapma öyle, biber çok pahalı zaten, neredeyse beş on akçe...
 - Haklısın babacım...
- Epey zaman geçer Ferhat da işten döner...
- Hatuuuun ben geldim...
 - İyi ettin, neler getirdin bakalım bu gün.
 - Çok fazla bir şey yok Hatun. Üç beş patates aldım, soğan aldım. İki somun da ekmek aldım. Kıymalı pide yaptıracaktım. Daha dünya hayatına girmede kıymalı pide dediler bir yüzyıl sonra girecekmiş hayatımıza, biz de göremeyiz zaten o kadar yaşamayız...
 - Yaşarız belki canım nereden biliyorsun. Hazreti Nuh dörtyüz sene yaşamış.
 - Canım onlar peygamber yaşar tabi ki...
 - Sen de evliya gibi adamsın Ferhat belki sen de yaşarsın.
 - Sahi mi diyon kız?
 - Sahi tabi sen benim gönlümün prensi hem de Ferhatısın. Baban da gitti, hadi gel yamacıma da güreş tutak yine...
 - Deme kız deme, benim de aklımdan geçtiydi, geliyoruuuuuum Şirinim geliyoruuuuuum!
- Kavuşsaydılar böyle olurdu mutlaka... Ben de kendimin yalancısıyım...